

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 1 стр. 1 до кв. см.
№ 2 стр. 30 до кв. см.
Въведен и погледен 5 лв.

Издатель-стопанин:
В. ЮРУКОВЪ.

СОФИЙСКИ НОВИНИ

ВЪВЕДЕНИЕ ИНФОРМАЦИОНЕН НЕЗАВИСИМ ВЪСТНИК

АБОНАМЕНТЪ
Годишно — 14 лева.
6 месеца — 7 лева.
Ракописи не се връщат.
1 брой 5 стот.

Телефон № —

ПОЛОЖЕНИЕТО.

София, 20 юний. В. "Мир" пише:
Въпреки настояването на нашето правителство, сръбското и гръцкото правителства не само не спират прѣдприсъщето на задружни нападения против България, но се гордѣятъ съ това. Гръцкия мръ прѣседателъ заяви на пълномощия ни мръ в Атина, че Гърция се намира въ отбранителенъ съюзъ съ Сърбия против България, ако нашитѣ войски не се оттеглятъ задъ линията, опрѣдѣлена въ протокола следъ инцидентитѣ при Ангиста. Тона дръзко гръцко искание, Гърция да си запазва правото да ни нападе съ условия не да ни надрѣждаме при отблъскването на нападения, е смѣшно.

Сърбия тоже се хвали, че не само спрѣла военнитѣ дѣйствиа, но напръва къмъ насъ и е разгласила на свѣта за своитѣ сийни побѣди срѣшу нашитѣ войски. Разбира се нашитѣ войски били принудени да отблъснатъ новитѣ сръбски нападения. Геронтъ на Люле-Бургасъ, Чаталджа и Буларъ не признаватъ сийнитѣ сръбски побѣди. Урока, койтъ сж дали на сръбитѣ е колкото заслуженъ, толкова и жестокъ.

ратно въ Солунъ, повръщането на оржжието, отдаването на военни почетни на знамената имъ, плащането на обезщетения на сѣмействата на много подолзавити войници и повръщането въ Солунъ положението, което е било по отношение на гръцко-българ. войски при падането на Солунъ миналата година прѣвъ мѣсець октомврий при възвръщането на статутото въ Солунъ до разръшението на спора.
Трѣбва да добивнитѣ, че първа Русия е протестираля противъ гръцкото злодѣйство въ Солунъ.

Поруганата българска честь, нека нашия народъ ще утѣренъ, ще бжде отмъстена и чаплно възстановена.
Руския печотъ за положението.
Петербургскиятъ в. "Рѣчь" на уведно мѣсто, като изрмня, че на 17 т.м. България дала строга заповѣдъ за прекратяване на военнитѣ дѣйствиа на 18 се започна сръбското настѣжение, заключава: "всичката работа на Пашичъ, рѣка за рѣка да работи съ руската дипломация може да се смѣта за пропаднала. Ако на 18 т.м. можеше да има сѣмѣние коя страна прѣдизвиква другата къмъ война, подиръ 18 т.м. всѣко сѣмѣние се трѣбваше да се разпрѣсне. Незнамъ дали е вѣрно, прѣдложенето на българитѣ за сѣмѣстенъ сръб-гръцки договоръ за започване на сѣмѣсванията, но събитията оправдаватъ туй прѣдложение. Несомняйки се безъ критика на българскитѣ официални твърдения, "Рѣчь", обаче констатира, че основния фактъ въ текущия моментъ се състои въ туй, че българитѣ се съгласиха за прекратяване на военнитѣ дѣйствиа, когато сръбитѣ дѣйствуватъ въ прѣдлитѣ на българскитѣ окупационни области а рѣшение за тръгване на Пашича въ руската столица все нѣма още.

Протестътъ на България.
СОФИЯ, 20 юний. Б. Т. А. Тѣй като сръбитѣ, следъ едно прѣсторено прекратяване на военнитѣ дѣйствиа нападиха на българския отрядъ до Кочани въ момента, когато българскитѣ войски бидоха прѣдизвикани, правителството направи нашия пълномощ. мръ в Българгъ да протестира противъ този въломненъ начинъ на дѣйствуване, който е члво доказателство за прѣдизвикаността на агресивнитѣ намерения на сръбитѣ, за което България отхвърля всички отговорности въ рху сръбското правителство.
СОФИЯ, 20 юний. Българското правителство, чрезъ своя пълн. мръ в Атина е отправилъ есргична нота до гръцкото правителство, съ която иска освобождението на солунската "жюжна и да се издаде българск. знаме въ Солунъ съ подобающа почеть.

ВАСИЛЪ ИВ. ВРАНКОВЪ

Благодаря на всички роднини и приятели които благоволиха да испратятъ съпругата му РАЙНА до граба й.

ЦИРКУЛЯРЪ.

Уважаеми Господине,
Извѣстваме на почитаемиитѣ си клиенти, че сме поискали отъ Шуменски Окржженъ Сждъ съ Заявление Вх. № 1090 отъ 7 юний 913 год. (частно Търговско дѣло № 2/913 год. по описа на Шуменски Окржженъ Сждъ) прекратяване на сжществующето ни търговско събирателно дружество "Салунджиевъ, Градинаровъ и Слѣ" и клоноветѣ му по отношение сѣдружника ни НИКОЛА ПЕЧОЛУПО, поради което заявяваме, че всички сдѣлки извършени отъ него следъ датата 7 юний 913 год. сж недѣйствителни спрямо дружеството ни и останалитѣ му членове.
гр. Шуменъ, 7 юний 1812 г.
Съ почитание: П. Салунджиевъ.

София, 20 юний. Въстникъ "България" пише: Въоржженитѣ сѣмѣсвания, прѣдизвикани отъ нашитѣ съюзници между тѣхнитѣ войски и нашитѣ сж взели голъми размѣри. Нашето правителство, макаръ и да прави всички дипломатически усилия за прѣдотвратяване на войната, обаче то е взело всички мѣрки за отблъсване всѣко нападение и за възтържествуване силата на нашето оржжие.
На гръцкия театъръ на сѣмѣсванията, българското оржжие е отблъснало атакитѣ на елипскитѣ войски въ Нигрита, което мѣсто порано бѣ въ гръцки р.д.ѣ. Назначени сж вече българ. администр. власти. Нечуваното и неосъществено разтървяване на нашитѣ храбри войски въ Солунъ отъ гръцитѣ е прѣдизвикало всеобщо възмущение. Направени сж по този случай внушителни дипломатически прѣдставления въ Атина.
Българското правителство е изпълнило своя дългъ по този твърдѣ печаленъ инцидентъ.

Пеклюдовъ за положението.
СОФИЯ, 20 юний. Руския пълномощенъ мръ Пеклюдовъ е заявилъ, тази заранъ че положението е извънредно лошо. Г-нь Пеклюдовъ е убеденъ, че нѣма надежда за избѣгване на войната. Сръбитѣ и гръцитѣ, казва той, не искатъ да се откъсватъ отъ своитѣ претенции и сж рѣшили да ги защитаватъ съ най-крайни срѣдства. Войната може да се счита за свършенъ фактъ.

Ня-новъ сръбски чамислици.
Видна, 20 юний. Телеграфитѣ отъ Българгъ: официално "Самоуправа" язвава дълбоката си скръбъ, е българитѣ, въдушевлявай се отъ ненаситенъ ламтежъ, члво мучждото, униждилъ густлпно балканската хармония. Станалитѣ напоследѣтъ събития сж голѣмо нещастие за балканитѣ, сжщо и за сръбското дѣло. Възмутителна варварската попустякна на българитѣ, които нападиха оската военна болница, прѣдоставлявана отъ Червля Кръсть" и изклаха жестоко сръбскитѣ ранени войници. Ова българитѣ захваща да не и подиръ войната тѣ "шизмултатъ своитѣ прѣстѣллитѣ съ изтощение и изгубваде на достоянливото прѣдъ свѣтъ сѣсдики.
Българъ на Б. Т. А.: Нападението върху сръбскитѣ ранени бойци и клането на ранени бѣски войници и офицери въ българска страна сж чистъ сръбски замислици.
Делителна "ЗРА" — Варна.

ВѢСТНИКОПРОДАВЧЕ.

Азъ често ходя въ кафене "Македония". Тамъ се срѣщамъ съ нѣкои приятели, прочитамъ бюлетина на Бъа. Тел. Агенция или прѣглеждаме илюстрациитѣ влюстрациитѣ.
Кафенето е натлъкано, задимено — глста мъгла припаднала. По лицата на посетителитѣ се четъ душевна тревога, споена скръбъ, отчаяние.
Нѣкои идватъ да чуятъ новини по войната. Колю голѣмо е любовитството имъ и колко наврно сжсвербиено. Тя старъ хора — съ побѣлѣли коси и изпаднали жѣби, пригърбени отъ тежестята на годнитѣ... сж досущѣ дѣвца. Интересуватъ се отъ всичко.
Всичко глделничка впечатлителната имъ душа, дразни и обтѣла до болъавеностъ чувствителнитѣ имъ нерви. И колко изобретателна е глхнатимисль, колко силно е развита фантазията имъ! Нѣкои идватъ да пусятъ заглвдѣлата се въ главата имъ, идея-фиксъ, други

за ходятъ на военитѣ дѣйствиа. Всички сж убѣдени въ положителния изходъ, но искатъ да знаятъ до какъвъ резултатъ сж стигнали...
Единъ день следъ обѣдъ, скоро подиръ обявяването на войната, бѣхъ въ кафенето. Седналъ край мраморната маса, съ подпърна на рѣцѣ глава, хвърляхъ безразлични погледи къмъ улицата, дѣто сновете пѣстра тѣла... Рой дѣца — ученици отъ основнитѣ и програмназначилни училища, бащитѣ на които се биеха на бойното поле — продаваха вѣстника. По тая начинъ изкарваха хлѣбъ за домашнитѣ... И ако по-серiously се вършитъ въ тѣхъ, нѣма да останешъ равнодушнѣтъ. Тия нѣжни, съ ангелски личица дѣца, да ги видиши въ най-крѣжката имъ възраст, какъ се грижатъ за домо и свои о. О. това е покрително... Това жкъа срѣщето, драже душата... Имаше хора, които, възхитени отъ прѣдприемчивостята и трудоуха до вѣколко пакти единъ вѣстникъ отъ разни

странички, съ свѣтнали очи и тѣнъкъ гласъ момченце се изправи прѣдъ сѣднатата маса, дѣто единъ възтърж господнитѣ допиваше чая си.
Момченцето бѣ свалило шаката си и смирено стоеше, до бѣ облъчено въ чисти, ползависени дрешки. Лицето му бѣ приликателно. Господинъ го изгледа сериозно и попита:
— Имашъ ли баща?
— Да, г-не! На бойното поле...
— Кой изкарва прѣхраната ви?
— Азъ! Сутринъ мама ме буди... Продавамъ "Утро" и "Рѣчь". После дръгитѣ... Имамъ абонати, на които нося по домоветѣ... Ходя на гарата — кога идатъ и замивава тренове... Вечеръ до късно продавамъ прѣдъ халитѣ и Модерния Театръ...
— Искарващъ ли?
— Кога по-лече, кога по-малко — за хлѣбитѣ нужди...
— Майка ти на работа ли е?
— Болна е! Отъ като татко отиде на война, боледува...
— По-голъми братя имашъ ли?
— Азъ съмъ най-голъмия...
Следъ менъ идватъ другитѣ: Мара, Ваньо

— Завсички ти се грижишъ...
Господинъ погали момченцето по главницата.
— Дърва, брашно и газъ имате ли?
— При замиване татко ни остави половинъ човалъ брашно... Сега нѣмаме... И дърва нѣмаме... Нито жглица... Всѣка вечеръ купувамъ по една малка свѣчъ...
— Съ какъво се занимаваше татко ти?
— Разсилень!
— Въ кое отдѣление си?
— Въ четвърто!
Господинъ тѣ бръкна въ джоба, и извади кисия.
— Ето единъ левъ, — рече на вѣстникопродавачето. — Взем ми го!
— Кои вѣстници искате?
— Никон... Подарявамъ ти го!
— Ако нуждата ме е накара да до продавамъ вѣстници, не значи, че трѣбва да бжда и просякъ. Задръжте паритѣ си... Мама не ми позволява да върша това срамно занаяте! Нито татко... (Слѣдва)

МАНИЛА (къматъ) при Банъ на "негретъ", Варна.

